

සිංහල භාෂාව කෙරෙහි පුර්කුභීසි භාෂාවේ බලපෑම

රත්නසිරි අරංගල

සාරාංශය

සිංහල භාෂාව වර්තමාන ස්වරූපයට පත් වීමේ දී වර්ෂ සහස്ര ද්වයයකට අධික කාලයක් තිස්සේ සිදු වූ භාෂාමය සංස්පර්ශයන් (Language Contacts) ප්‍රබල සාධකයක් වූ ආකාරය නිරීක්ෂණය කළ හැකි වේ. ඉන්දු - යුරෝපීය භාෂා පවුලේ ශතම් කාණ්ඩයේ ඉන්දු - ආර්ය ගණයට අයත් භාෂා විශේෂයක් වන සිංහලය සජාතීය භාෂා සමඟ මෙන් ම ඇල්ෆෝ - ඒශියාවික් , සිනෝ - ටිබෙටියන්, ඔස්ට්‍රොනීශියන් හා ද්‍රාවිඩ යන භාෂා පවුල්වලට අයත් කෙරෙන භාෂා සමඟ ද සම්පර්කයට ලක් වූ ආකාරය නිරීක්ෂණය කළ හැකි වේ. ඉන්දු - යුරෝපීය භාෂා පවුලේ කෙන්ට්‍රම් කාණ්ඩයේ භාෂාවක් හා සිංහලය පළමු වරට සම්පර්කයට පත් වන්නේ සොළොස් වන සියවසේ ප්‍රථමාර්ධයේ දී බව පැවසිය හැකි ය. ඒ පුර්කුභාල් වාසින්ගේ නාවුක හා වාණිජ කටයුතුවල ප්‍රතිඵලයක් වසයෙනි.

ශ්‍රී ලාංකේය සිංහල හා දෙමළ සංස්කෘතීන් පුර්කුභාල් සංස්කෘතීය හා සංස්පර්ශයට පත් වීමෙන් ඇති වූ භාෂාන්තර සංස්පර්ශය සිංහල හා දෙමළ භාෂාවන්හි පරිණාමය කෙරෙහි කිහිපාකාරයකින් බල පා තිබෙනු නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය.

පුර්කුභීසි භාෂාව හා සම්පර්කයේ ප්‍රතිඵල වසයෙන් සිංහල භාෂාවේ වාක් කෝෂය පෝෂණය වූ ආකාරය පූර්ව විද්වතුන් කිහිප දෙනෙකුගේ අවධානයට ලක් වී ඇතත් ඒ හේතු කොට ගෙන සිංහල භාෂාවේ එක් එක් අනුපද්ධතිය පරිණාමයට ලක් වූ ආකාරය මෙතෙක් විධිමත් ව චිම්බර්ශනය කොට නැතැයි කිය හැකි ය. මුඛ්‍ය වසයෙන් සිංහලයේ පදකයෝගවිචාර පද්ධතිය (Morphological Subsystem of Linguistic Structure) ද ආනුෂංගික ව තදන්‍ය අනුපද්ධතීන්

ද පරිණාමයෙහි ලා පුර්තුගීසි භාෂාව සෘජු ව බල පා ඇති ආකාරය සාකච්ඡා කළ මනා ය.

සිංහල භාෂාව කෙරෙහි සුවිශේෂ වත් ශ්‍රී ලංකා භාෂක කලාපය කෙරෙහි පොදු වසයෙනුත් සිදු වූ පුර්තුගීසි භාෂාවේ බලපෑම මෙන් ම ඊට පිටුබල වූ සංස්කෘතික සංස්පර්ශ ක්‍රියාවලිය ද අධ්‍යයනය කෙරෙමින් අධ්‍යයනය කෙරෙමින් භාෂාමය සංස්පර්ශය භාෂා පරිණාමය කෙරෙහි හේතු වන අන්දම මෙහි දී විමර්ශනය කෙරේ.

හැඳින්වීම

සිංහලය ක්‍රිස්තු පූර්ව තෙවන සියවස තරම් අතීතයක සිට වර්තමානය තෙක් වන දීර්ඝ කාල පරිච්ඡේදයක් තුළ පැතිර ගිය අඛණ්ඩ ලේඛන සන්තතියකින් යුක්ත භාෂාවකි. එහි විකාසනය ප්‍රධාන භාෂා යුග තුනේ සිට සය තෙක් සංඛ්‍යාවකට බෙදා සාකච්ඡා කෙරේ. “සිංහල භාෂාවේ ප්‍රචර්ධනය යුගවලට නොහොත් පියවරවලට බෙදා දැක්වීමේ දී ඒ පිළිබඳ ප්‍රධාන නිර්ණායකය ලෙස සාමාන්‍යයෙන් අප විසින් යොදා ගනු ලබන්නේ සමාරම්භක අවධියෙහි සිට නූතන අවධිය තෙක් එහි ශබ්දයෝගමය හා පදකයෝගමය ආකෘතියෙහි ඓතිහාසික වසයෙන් සිදු වූ පරිණාමය හෙවත් ක්‍රම විකාශය යි. මේ හැර භාෂාවේ ප්‍රචර්ධන ස්වරූපය විශද ව දැක්වෙන තවත් අංශයක් නම් එහි ඇතුළත් වචන කෝෂය හෙවත් වාචිමාලාව යි. සිංහල ප්‍රාකෘත යුගයෙන් ඇරඹුණු සිංහල භාෂා ඉතිහාසයෙහි ගත වූ සියවස් විසිපහකට සමීප කාල පරිච්ඡේදය තුළ කලින් කල එහි ප්‍රාරම්භක වචන කෝෂයට අලුතෙන් වචන රාශියක් වැද්ද ගෙන ඇති බවත්, වහරෙහි පැවති ඇතැම් වචන ආකෘතික පරිණාමයට අමතර ව අර්ථමය පරිණාමයකට ද බඳුන් වීමට හෝ මුළුමනින් අභාවයට පත් වීමට එය ද එක් ප්‍රබල හේතුවක් වී ඇති බවත් භාෂා ඉතිහාසය හදාරන්නකුට කැපී පෙනෙන කරුණකි” (බලගල්ලේ 1996: 57). මෙබඳු පරිණාමයකට හේතු වන ප්‍රධාන සාධකයක් සේ සැලකෙන්නේ “භාෂාන්තර සංස්පර්ශය ද ඇතුළත් සංස්කෘතික සංස්පර්ශය” යි; ඇතැම් විටක මෙබඳු සාධකයක් භාෂාවක පරිහාණියට ද හේතු විය

හැකි වුවත් ප්‍රකාශන ශක්තිය තිවු විම, වාස්තෝපය පෘථුලත්වයට පත් විම ආදී අංශවලින් එය භාෂාවක ප්‍රවර්ධනයෙහි ලා හේතු වන ආකාරය හැදින් ගත හැකිය (බලගල්ලේ 1992: 55). අලුත් වචන වැඩි වසයෙන් භාෂාවකට පිවිසෙන්නේ භාෂාත්තර සංස්පර්ශයට හේතු වන සංස්කෘතික සංස්පර්ශයේ මාර්ගයෙනි. සංස්කෘතික සංස්පර්ශය භාෂාවක ප්‍රවර්ධනයට හා පරිණාමයට හේතු වන ප්‍රබල සාධකයක් වසයෙන් දක්වනු ලබන්නේ ද එහෙයිනි. සංස්කෘතික සංස්පර්ශය හේතුවෙන් සිංහලයට එක් වූ යුරෝපීය භාෂාමය වචන පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කළ විද්වතුන් මෙතෙක් යොමු වී ඇත්තේ ආහාර පාන, ඇඳුම් පැලඳුම්, සමාජ සංවිධානය හා නීති රීති සම්බන්ධ වචන කෙරෙහි පමණි. මීට අමතර ව පරිමිත භාෂා තත්ත්වයක් සේ සැලකිය හැකි ආගමික ව්‍යවහාර හා සම්බන්ධ භාෂාමය නිදර්ශන රැසක් ද වෙයි.

ඓතිහාසික පසුබිම

සිංහල භාෂාව හා සංස්පර්ශයට පත් භාෂා අතුරින් පුර්කුභිසි භාෂාව විශේෂ ස්ථානයක් හිමි කොට ගනී. ඉන්දු - යුරෝපීය භාෂා පවුලේ ශතමී කාණ්ඩයේ ඉන්දු - ආර්ය ගණයට අයත් භාෂා විශේෂයක් වන සිංහලය ඉන්දු - යුරෝපීය භාෂා පවුලේ කෙන්ද්‍රුම් කාණ්ඩයේ භාෂාවක් හා පළමු වරට සම්පර්කයට පත් වන්නේ සොළොස් වන සියවසේ ප්‍රථමාර්ධයේ දී බව පැවසිය හැකි ය. ඒ පුර්කුභාල් වාසීන්ගේ නාවුක හා වාණිජ කටයුතුවල ප්‍රතිඵලයක් වසයෙනි.

සොළොස් වන සියවසේ දී ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණි පුර්කුභිසිහු දිවයිනේ පළාත් කිහිපයක සිය පාලන බලය පැතිරවීමෙන් අනතුරු ව කිතු සමය ප්‍රචාරය ආරම්භ කළහ. ඊරැන්සිස්කන් නිකායිකයන් විසින් අරඹන ලද මේ කාර්යයට දෙවනුව ව ජෙසුයිටි නිකායිකයෝ ද තදනන්නර ව ඔගස්ටීනියන් හා ඩොමිනිකන් පූජකයෝ ද සම්බන්ධ වූහ. ස්වකීය ලබ්ධිය පතුරුවන දේශයේ ව්‍යවහාර භාෂා පිළිබඳ ප්‍රමාණවත්

දැනුමක් තිබීම ධර්මද්‍රව්‍යයකු සතු මූලික සුදුසුකමක් විය යුතු බව තත්කාලීන පාඨවරයකු වූ පසළොස් වන බෙනඩික්ට් පියතුමාගේ ආඥාව විණැයි කියනු ලැබේ. පූර්කුභිසින් සමඟ ඉන්දියාවට පැමිණි කතෝලික පූජකයන් සංස්කෘත හා දෙමළ ආදී භාෂාවන්හි පෘථුලාවබෝධයක් අත්පත් කොට ගැනීමෙහි ලා උත්සුක වූ බවත් ඔවුන් නූතන භාරතීය ශාස්ත්‍ර ප්‍රබෝධයෙහි පදනම ලූ බවත් ප්‍රකට ය. එසේ ද වුව ලක්දිව ආදිතම කතෝලික පූජකයෝ භාෂා ශාස්ත්‍ර සම්බන්ධ දැනුම අතින් පූර්ණත්වයට පත් වූවෝ නො වූහ. ලබ්ධි ප්‍රචාරණය සඳහා ප්‍රමාණවත් වන සන්නිවේදන ශක්‍යතාවක් අත්පත් කොට ගැනීමෙන් ඔවුන් තෘප්තිමත් වූ බව පෙනේවා දිය හැකි ය. තත් කාර්ය සාධනය සඳහා ප්‍රයෝජනවත් වන අන්දමේ ශබ්දකෝෂ හා ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථ සම්පාදනයෙහි ඔවුන් යුහුසුලු වූ බව පෙනේ. සොළොස් වන සියවස්හි පටන් කතෝලිකයන් (පූර්කුභිසින්) විසින් පාඨශාලා ආරම්භ කරන ලද අතර ඒවායේ භාවිතය සඳහා පොතපත ද සම්පාදනය කෙරිණි. මේ කාර්යයන්හි ලා මූලිකත්වය ඉසුලුවෝ ජෙසුයිට් නිකායික පූජකයෝ ය. මල්වානේ විසූ ජෙසුයිට් නිකායික පූජකයකු වූ ඉතාලි ජාතික Luis Mattheus Pelingotti (1579-1616) විසින් 1610 දී සිංහලයකුගේ ද සභායත්වයෙන් කටෝපකථනයක්, සාන්කුවරයන් සවිසි දෙනකුගේ චරිතාපදාන, දෙවියන් වහන්සේගේ දුක්ඛප්‍රාප්තිය සහ මරණය යනාදී ග්‍රන්ථාවලියක් සම්පාදිත බව කියනු ලැබේ. මොහුට මේ සඳහා සිංහල ඉගැන්වූ තැනැත්තා සයිමන් ද කොරොයා නම් අයකු වූහ යි ද පැවසේ (Perera 1941:51-161). සොළොස් වන සියවසේ මැද භාගයේ දී ම කොළඹ ශුද්ධ වූ පාච්චුලුගේ විද්‍යාලයයේ ජෙසුයිට් නිකායික පූජකයන් විසින් ද කිතු දහමේ මූලිකාංග පිළිබඳ කුඩා පොතක් සිංහලයෙන් පළ කරනු ලැබ ඇත(Perera 1915: 220). මේ සියලු ම පොතපත දිවයිනේ සාම්ප්‍රදායික ග්‍රන්ථ නිෂ්පාදන තාක්ෂණය අනුවයමින් සම්පාදිත බව පෙනේ. රෝමානු කතෝලික පූජකයන්ට කුඩා ධර්මග්‍රන්ථ හා පාසල්වල භාවිතයට අවශ්‍ය පුස්තිකා සම්පාදනයෙන් සැහීමට පත් වීමට සිදු වූ බැවින් බයිබල පරිවර්තනය වැනි භාරදූර කාර්යයකට අත ගැසීමට

අවකාශ නො සැලසුණු බව පෙන්වා දිය යුතු ය. එසේ ද වුව ඔවුන් විසින් දමන ලද පදනම හේතුවෙන් පසු කල බයිබල පරිවර්තකයන්ගේ කාර්ය සාධනය වඩාත් පහසු වූ සේ සැලකේ. ඕලන්ද යුගයේ සිංහල බයිබල පරිවර්තන විමසන කල ප්‍රකට වන කරුණක් නම් නව ආගමික සංකල්ප ප්‍රකාශ කිරීමෙහි ලා පුරතුගීසි වාචි මාලාවක් උපයෝගී කොට ගෙන ඇති ආකාරය යි. ක්‍රිස්තු ධර්මය හා අදාළ සංකල්ප ප්‍රකාශනයෙහි ලා සිංහලයෙහි භාවිත වාචි මාලාවෙන් වැඩි කොටස පුරතුගීසි මූලයක් සහිත බව කිව හැකි ය.

සිංහල හා පුරතුගීසි භාෂා සංස්පර්ශය

සිංහලය හා සංස්පර්ශයට පත් පුරතුගීසි භාෂාව වූ කලි පුරතුගාලයේ ව්‍යවහාර සම්මත පුරතුගීසි භාෂාව නො වන බව කිය යුතු ය. ඒ වූ කලි පෙරදිග රටවල නාවුක, වාණිජ හා යුද කටයුතුවල නිරත වූ පුරතුගීසින් අතර ව්‍යවහාර වූ ක්‍රියෝල භාෂාවකි (Creole Language). ක්‍රියෝල භාෂාවක් යනු වෙන් වෙන් භාෂා කිහිපයක් ව්‍යවහාර කරන භාෂක සමාජ දෙකක් හෝ වැඩි සංඛ්‍යාවක් අන්තර් ක්‍රියාකාරීත්වය හා සන්නිවේදනය සඳහා උපයෝගී කර ගන්නා පිපීන් (Pidgin) භාෂාවක් මුල් කොට ගෙන නිපන් බසක් කිසි යම් භාෂක සමාජයක මුල් බස බවට පත් වූ තත්ත්වයකි. (O'Grady et. al.(1987), 1996: 572, 574, 710, 725; Crystal (1987), 1992: 334 - 340). ඉන්දු - පුරතුගීසි ක්‍රියෝල භාෂාව ශ්‍රී ලංකාවේ සමුද්‍රාසන්න ප්‍රදේශවල ජන ව්‍යවහාර හා සම්මිශ්‍ර වීමෙන් ශ්‍රී ලාංකික - පුරතුගීසි ක්‍රියෝල භාෂාව හට ගත් බවත් එය සොළොස් වන සියවස

---

1 idb] 3.406 in Sri Lanka (2000 WCD). Population includes 250 families in Batticaloa (1984 Ian Smith), but possibly only about 30 speakers left (1992 P. Baker). Colombo, Kandy, Trincomalee, Galle, Batticaloa. Also spoken in Australia, India. *Dialects:* Similar to Tamil in phonology and syntax. Varieties of creole Portuguese were also spoken in Myanmar, Bangladesh, Thailand, Indonesia, Malaysia, China. See also Malaccan Creole Portuguese (Peninsular Malaysia), Macao Creole Portuguese (Hongkong), Ternateño (Maluku, Indonesia), Timor Pidgin (East Timor). *Classification:* Creole, Portuguese based. (URL:<http://www.ethnologue.com//Indian%20Languages/Linguistic%20Lineage%20for%20Indo-Portuguese.htm>)

මධ්‍ය භාගයෙහි පටන් එකුත් විසි වන සියවස මධ්‍ය භාගය පමණ වන තෙක් මෙරට ව්‍යවහාර වූ බවට සාධක ගෙන හැර පෑ හැකි ය. මේ භාෂා ස්වරූපය හුදෙක් භාෂණ අවශ්‍යතා සඳහා පමණක් භාවිතයට ගැනෙන්නට ඇතැයි මතයක් පවතී. එසේ ද වුව, නව තෙස්තමේන්තුවේ ඉන්දු - පූර්කුච්චි පරිවර්තනයක් ව්‍යවහාර වර්ෂ 1852 දී කොළඹ වෙස්ලියන් මිෂනාරීන්ගේ මුද්‍රණාලයෙහි පළ කිරීමෙන් (අරංගල 2004: 59). පැහැදිලි වන්නේ බිරිතාන්‍ය පාලන සමයේ දී පවා මෙරට ජනගහනයෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් ඉන්දු - පූර්කුච්චි භාෂාව ව්‍යවහාර කළ බව යි. කෙසේ වුව ද සිංහලයට මෙන් ම කලාපයේ සෙසු භාෂාවන්ට ද පූර්කුච්චි බලපෑම එල්ල වී ඇත්තේ දස වන සියවස තරම් කාලයක පටන් සාහිත්‍යික ස්වරූපයෙන් වර්ධනය වූ සම්මත පූර්කුච්චි බසින් නො ව කලාපීය අවශ්‍යතා සඳහා හැඩ ගැසුණු ඉන්දු - පූර්කුච්චි හා තදනුබද්ධ පූර්කුච්චි ක්‍රියෝල අනුසාරයෙන් බව පෙන්වා දිය හැකි ය.

එක ම භාෂාවක උපභාෂා ස්වරූප දෙකක් හෝ වෙන් වෙන් භාෂා දෙකක් හෝ සංස්පර්ශ වීමේ ක්‍රියාවලිය වාග් විද්‍යාඥයන් විසින් භාෂාමය සෘණිකරණය (Linguistic Borrowing) නමින් හඳුන්වනු ලැබේ (Hudson (1980), 2003 : 55). භාෂාවක නව්‍යතා ඇති වීමට මෙන් ම නව්‍යතා ව්‍යප්තියට ද සෘණිකරණය හේතු වේ (කරුණාකීලකු 1983, 1989- 58). මෙහි දී එක් භාෂාවකින් අනික් භාෂාව විසින් "ණයට ගනු ලැබීමක්" දැක ගත හැකිය. එසේ ලබා ගත් වචන සෘණිත වචන (Borrowing - Words) නමින් හැඳින්වේ. ණයට දෙන භාෂාව ප්‍රදායක භාෂාව ද ණයට ගන්නා භාෂාව ආදායක භාෂාව ද නම්, පූර්කුච්චි වචන සිංහලයට ලැබී ඇත්තේ සෘණිත වචන වසයෙන් බව පැහැදිලි ය. එහි ලා පූර්කුච්චි භාෂාව ප්‍රදායක භාෂාව ද සිංහලය ආදායක භාෂාව ද වෙයි.

සිංහලයට පූර්කුච්චි භාෂාවෙන් සෘණිත වචන ලබා ගැනීමට මුල් වූ සමාජ සංස්කෘතික සාධක කෙරෙහි විමසිලිමත් විය යුතු ය. සංස්කෘතිකාංගයක් වන භාෂාව සංස්කෘතියේ ප්‍රවාහකයා ද වෙයි. කිසියම් භාෂාවක් ප්‍රදායක

භාෂාවකින් නව්‍ය වචන ලබා ගන්නේ ඒ සඳහා සමාජ සංස්කෘතික අවශ්‍යතාවක් ඇත් නම් පමණි. එය අවශ්‍යතා පූර්ණ අභිප්‍රායයක් හෝ ගෞරවත්ව අභිප්‍රායයක් හෝ විය හැකි ය. ප්‍රදායක භාෂක සමාජයට අයත් ව පැවති, එහෙත් ආදායක භාෂක සමාජයට නව්‍ය වූ කිසියම් ප්‍රපඤ්චයක් ආදානය කිරීමේ දී ප්‍රදායක භාෂාවෙහි ඒ සඳහා භාවිත වූ වචන මුල් ස්වරූපයෙන් ම හෝ වඩාත් ව්‍යවහාරෝචිත ස්වරූපයකින් හෝ ආදායක බසට පිවිසෙයි. ඇතැම් විට එබඳු ප්‍රපඤ්චයන් භෞතික/ ද්‍රව්‍යමය විය හැකි අතර ඇතැම් විටක අභෞතික ද විය හැකි බව පෙනේ (බලගල්ලේ 1996 : 65). ඇතැම් විට ප්‍රදායක භාෂාව ආදායක භාෂක සමාජය කෙරෙහි බල පවත්වන දේශපාලන,- පාලක-, ආධිපත්‍යය ද භාෂාමය සෘණීකරණයට හේතු වෙයි. සිංහලයට පූර්කුභිසි බසින් මෙන් ම දෙමළයෙකුත් ලන්දේසි හා ඉංගිරිසි භාෂාවලින් ආදානයන් සිදු කෙරුණේ සිංහලයන් එකී භාෂාන් අතර අඩු වැඩි කරමින් දේශපාලන,- සේව්‍ය ස්වෘමි-, සම්බන්ධතා පැවති බැවිනි (බලගල්ලේ 1996: 58). එකිනෙකට වෙනස් සංස්කෘතීන් දෙකකට හා භාෂා සම්ප්‍රදාය දෙකකට අයත් ජන කොටස් දෙකක් දිගු කලක් එක ම භූගෝලීය කලාපයක වාසය කිරීමෙහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ ඔවුන් දෙපිරිස එකිනෙක පිරිස් කෙරෙහි බල පෑමත් ආහාර, ඇඳුම්, භාෂාව, ආගමික වර්ග, සමාජ චාරිත්‍ර ආදී සංස්කෘතිකාංගයන්හි අන්‍යෝන්‍ය විසරණයක් සිදු වීමත් ය. 16, 17 හා 18 වන ශතකවල දී පූර්කුභිසි භාෂාවක් තත් සංස්කෘතියක් විසින් ලංකාව කෙරෙහි ඇති කරන ලද අතිමහත් බලපෑමෙහි ප්‍රතිඵලයක් වසයෙන් සෑම සංස්කෘතික අංශයක් ම සම්බන්ධ වන ආතීත පද බහුල වසයෙන් සිංහල වචන කෝෂයට ප්‍රවිෂ්ට ව ඇත. කලා ශිල්ප, ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය, නිවාස අංගෝපාංග, විවිධ ශිල්පයන්හි භාවිත වන උපකරණ සහ ආර්ථික ජීවිතය හා සම්බන්ධ අනෙකු දේවල් ද හඟවන වචන මේ අතර වෙයි. කතෝලික ආගම ඇදහීමේ දී භාවිත වන වචන අතිශයින් ම පූර්කුභිසි ස්වරූපයක් දරයි (Hettiaratchi 1965 : 237-238).

පුද්ගල නාම, විශේෂයෙන් ම මුහුදු බඩ තීරයේ භාවිත වන ඒවා, ඉතා ප්‍රබල ව ම පූර්කුභිසි ස්වරූපයක් දරන බව සඳහන්

කළ හැකි ය. ඇතැම් පෙළපත් නාම පවා ඉතා දැඩි ලෙස පුර්කුභිසි බලපෑම් ඇති බව පෙන්වුම් කරයි. මීට අමතර ව ගෞරවාර්ථවත් උපපද ලෙස සැලකිය හැකි පද කිහිපයක් ද සිංහල නාම අතරට එක් වී තිබේ (Don Peter 1984: 144 – 150).

මේ තත්ත්වය දකුණු ආසියානු කලාපය පුරා ම බල පැවැත්වූ ආකාරය හැදින් ගත හැකි වෙයි. නිදසුන් වසයෙන් හින්දී හා ඔරියා යන භාෂාවන් පුර්කුභිසි බස හා සම්පර්කයෙන් පරිපෝෂණයට ලක් වී තිබීම පෙන්වා දිය හැකි ය (Thomas 2001: 19-25; Pattanaik, 2001: 545-553). එසේ ද වුව, නූතන සිංහලයට එක් වී ඇති පුර්කුභිසි වාක් කෝෂය සංඛ්‍යාත්මක ව සලකන කල හින්දී හා ඔරියා භාෂාවන්ට එක් වී ඇත්තේ පුර්කුභිසි වචන ස්වල්පයකැයි කිය හැකි ය. හින්දිය සම්බන්ධයෙන් එය වචන 50කට සීමා වේ (Thomas 2001 : 21). ඔරියා භාෂාව සම්බන්ධයෙන් එය 34 සිට 117 වසයෙන් වෙනස් වන බව පෙන්වා දෙනු ලැබේ. (Pattanaik 2001 : 548). සිංහලය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කරන කල පැහැදිලි වන්නේ ඒ සංඛ්‍යාව 400කට ආසන්න බව යි. මේ සම්බන්ධයෙන් මුලින් ම අදහස් දක්වා ඇත්තේ එවි. ශුචාර්ථ නම් වියනෙකි. ඔහු පෙරදිග ලෝකයේ ව්‍යවහාර පුර්කුභිසි උපභාෂා පිළිබඳ ව සිදු කළ අධ්‍යයනයක දී ශ්‍රී ලංකාවේ භාවිත ඉන්දු - පුර්කුභිසි උපභාෂාව පිළිබඳ ව කරුණු දක්වා තිබේ. (Hettiaratchi 1965 : 232.). මී ළඟට අපට වැදගත් වන්නේ 1884 දී *The Orientalist* සංග්‍රහයට සිංහල හා දෙමළ භාෂාවන්ට පුර්කුභිසි හා ලන්දේසි භාෂාවන්ගේ බලපෑම් මැයෙන් ලිපියක් සැපයූ වුඩ්හවුස් ය. 1891 දී පළ කළ *A Comprehensive Grammar of the Sinhalese Language* නම් ග්‍රන්ථයේ දී ඒ. ඇම්. ගුණසේකර සිංහලයේ භාවිත කෙරෙන පුර්කුභිසි වචන 231ක ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරයි. (Gunasekera 1893: 368 - 375). සෙබස්තියන් රොඩොල්ෆ් දල්ගාදෝ පුර්කුභිසි බස ඇත පෙරදිග කලාපයේ භාෂා සමඟ පැවැත්වූ සම්බන්ධතාව පිළිබඳ දිගු කලක් අධ්‍යයනයෙහි නිරත වූවෙකි. ඔහු සිංහලයට එක් වූ පුර්කුභිසි වචන 186ක් ගෙන හැර පායි.

(Dalagado (1913) ,(1936) 1988 : 477-500). එස්. ජී. පෙරේරා පියතුමා එබඳු වචන 363ක් පෙන්වා දී තිබේ (Perera 1922-a : 50-60 ; 1922-b : 126-144). ඩී. ඊ. හෙට්ටිආරච්චි ඊට අමතර ව අලුත් වචන 32ක් හැඳින්වූයේ ඇත. (Hettiaratchi 1965 : 234-235). පුස්තකවල සන්නාස්ගල දෛනික සිංහල ව්‍යවහාරයෙහි හමු වන පුරුකුභිසි වචන ප්‍රධාන ප්‍රවර්ග දෙකක ලා සාකච්ඡා කරයි. පළමු වර්ගය පුරුකුභිසි සංස්කෘතියේ ව්‍යාජතාවය හේතුවෙන් සිංහලයට එක් වූ නව සංකල්ප/ ප්‍රපැයව හැඳින්වීමට එක් කොට ගැනුණු පුරුකුභිසි වචන යි. දෙවන වර්ගය නම් එකෙක් ව්‍යවහාරයේ පැවති සිංහල වචනවලට ආදේශක වසයෙන් එක් කර ගැනුණු පුරුකුභිසි වචන යි (Sannasgala 1976 : 47 - 49).

සිංහලයට එක් වූ පුරුකුභිසි වචනවලින් වැඩි ප්‍රමාණයක් අද වන තෙක් ම භාෂණ ව්‍යවහාරයෙහි රැඳී පවත්නා ආකාරය විමර්ශනය කළ හැකි ය. එහෙත් ඒ කිසිවක් මුල් පුරුකුභිසි ස්වරූපයෙන් ආරක්ෂා වී ඇතැයි කිය නො හැකි ය. පුරුකුභිසි වචනවල ශබ්ද විද්‍යාත්මක වෙනස්කම් රැසක් සිදු වී ඇති ආකාරය නිරීක්ෂණය කළ හැකි වේ.

1. ව්‍යංජනාන්ත පුරුකුභිසි වචනවල අගට ස්වරයක් එක් කිරීමෙන් ස්වරාන්ත බවට පත් කර ගැනීම.

නිදසුන්:

- පුරු. dedal සිං. දිදාලය
- පුරු. cruz සිං. කුරුසි(ය)
- පුරු. emperador, imperador සිං. එම්පරදෝරු

2. ස්වරාන්ත පුරුකුභිසි වචනවල අන්තය ස්වරය , වෙනුවට වෙනත් ස්වරයක් යෙදීම.

නිදසුන්:

- ල.පුරු. birlo සිං. බිරලු
- පුරු. grade සිං. ග්‍රාදි
- පුරු. cravo සිං. ක්‍රාවු
- පුරු. doce සිං. දෝසි

පුර්. queijo සිං. කේජු
 පුර්. trigo සිං. තිරිඟු
 පුර්. vidro සිං. වීදුරු
 පුර්. vinacre සිං. විනාකිරි

3. -අ, -එ, හෝ -ඔ අන්ත පුර්තූගීසි සෘණිත වචනවලට සිංහලයේ ඒක වචන ප්‍රථමා විභක්තෘන්තය වූ -අ හෝ -ආ හෝ එකතු කිරීමේ දී සුබෝවිචාරණය සඳහා බහුල වසයෙන් -ය්- හෝ -ව්- එක් කර ගැනීම.

නිදසුන්:

පුර්. carreta සිං. කරත්ත(ය)
 පුර්. escola සිං. ඉස්කෝල(ය)
 පුර්. alfinete සිං. අල්පෙනෙත්ති(ය)
 පුර්. diamante සිං. දියමන්ති(ය)
 පුර්. sino සිං. සීනුව(ව)
 පුර්. saco සිං. සාක්කුව(ව)
 පුර්. espacio සිං. ඉස්පාසුව
 පුර්. soldado සිං. සොල්දාදුවා
 පුර්. sapateiro සිං. සපතේරුවා
 පුර්. pato සිං. පාත්තයා

4. ඔකාරාන්ත ඇතැම් පුර්තූගීසි වචන සිංහලයට ගැනීමේ දී අකාරාන්ත කිරීම.

නිදසුන්:

පුර්. avano, ababno සිං. අවාන
 පුර්. arampo සිං. සරම්ප
 පුර්. bautismo සිං. බවුතීස්ම(ය)

5. පුර්තූගීසි පදාන්ත නාසිකෘ -ao යන්ත ඕෂ්ඨ් ම හැටියට හෝ කණ්ඨ් ඩ්. හෝ ට් හැටියට දැක්වීම.

නිදසුන්:

උ. පුර්. godao සිං. ගුදම
 උ. පුර්. godao සිං. ගුදම
 පුර්. leilao සිං. ලෙල්ලම
 පුර්. rolao සිං. රූලො

පුර්. cidrao සිං. සිදරං
 පුර්. pao සිං. පාං (විකල්ප පාන්)
 පුර්. pregaõ සිං. පෙරගං

6. සාමාන්‍යයෙන් අභේෂ ස්පර්ශයක් වන මධ්‍යවර්තී ඵ්‍යංජනයක් ඇතැම් විට සිංහලට පැමිණෙන විට ද්විත්ව වීම.

නිදසුන්:

පුර්. alfinete සිං. අල්පෙතෙත්ති(ය);
 පුර්. arco සිං. ආරුක්කු(ව);
 පුර්. bico සිං. බික්කු
 පුර්. capado සිං. කප්පාදු.
 පුර්. chita සිං. චිත්ත

7. සංලග්න ස්වර දෙකක් (සාමාන්‍යයෙන් ද්වි ස්වරයක්) සිංහලයේ දී කේවල (සාමාන්‍යයෙන් දීර්ඝ) ස්වරයකින් නිරූපණය කිරීම.

නිදසුන්:

පුර්. beira සිං. බේරෙ
 පුර්. inteiro සිං. ඉන්තේරු
 පුර්. janeiro සිං. ජනේරු
 පුර්. pedreiro සිං. පෙදරේරු
 පුර්. peneira සිං. පෙනේර
 පුර්. leilao සිං. ලෙල්ලම
 පුර්. couve සිං. ගෝවා
 පුර්. biscouto සිං. විස්කෝත්තු
 පුර්. queijo සිං. කේජු
 පුර්. quente සිං. කේන්ති
 පුර්. qirto සිං. කාර්තු(ව)
 පුර්. quaresma සිං. කොරොස්මෙ
 පුර්. pascoa සිං. පාස්කු(ව)
 පුර්. meas සිං. මේස
 පුර්. taípe සිං. තාප්ප

එබඳු ස්වර ද්වයයක් ඒකාබද්ධ නො වන කල්හි උච්චාරණ පහසුව තකා අදාළ පරිදි ස්වර ද්වයය අතරට සර්පණ ශබ්දයක් ප්‍රවිෂ්ට කරවීම.

නිදසුන්:

පුර. diamante සිං. දියමන්ති(ය)

අසමාන පුරකුභිසි ස්වර සිංහලට හැඩ ගස්වා ගැනීමේ දී ස්වර සමීකරණය කර ගැනීම.

නිදසුන්:

පුර. alfinete සිං. අල්පෙනෙක්ති

පුර. verruma සිං. බුරුමේ

පුර. quaresm සිං. කොරොස්මේ

පුර. lazaro සිං. ලාදුරු

පුර. minito සිං. මිනිත්තු(ව)

9. දත්තෝෂ්ඨජ උෂ්ම f ශබ්දය ඕෂ්ඨජ ස්පර්ශ ් ශබ්දය ඔවට පත් කර ගැනීම.

නිදසුන්:

පුර. garfo සිං. ගාරුප්පුට ගැරුප්පු

පුර. forno සිං. පෝරනු(ව)

පුර form සිං. පෝරමය

පුර. forma සිං. පෝරක(ය)

පුර. reformado සිං. රෙපරමාදු

පුර. cafre සිං. කාපිරි

පුර. frasco සිං. පරස්කු(ව)

10. යටත් පිරිසෙයින් එක් ව්‍යංජනයක් වත් අර්ධ ස්වරයක් වන සංයුක්ත ව්‍යංජන ශබ්ද, සාමාන්‍යයෙන් ව්‍යංජන දෙක අතරට ස්වර හක්කි ස්වරයක් ප්‍රවේශ කිරීමෙන් වෙන් කිරීම.

නිදසුන්:

පුර. grosso සිං. ගොරෝසු

පුර. colohao සිං. කුලිච්චම

පුර. lacre සිං. ලා කිරි

පුර. padrao සිං. පතුරම

පුර. trunfo සිං. තුරුම්පුව

11. ඇතැම් පුරකුඟිසි වචන සිංහලයට ගැනීමේ දී සාදාශ්‍රයේ බලපෑමට හසු වූ බව පෙනේ.

පුර. dobrado > දොබරාදු > දෙබරාදු (= දෙදෙනා)

පුර. pregao 'නිවේදනය' > පෙරගම් > (= පෙර නම් 'නම්' ප්‍රසිද්ධ කිරීම);

පුර. medidoru > මෙදිදෝරු > මිනින්දෝරු (මිනුම්)

මෙකී ශබ්ද විද්‍යාත්මක වෙනස්කම් හැරුණු විට විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුත්තේ භාෂාමය සංකීර්ණය ඔස්සේ සිදු වන අර්ථ විපර්යාසමය සංකීර්ණයයි. වෙනත් සංස්කෘතියකින් ගන්නා ලද කිසියම් වස්තුවක් පිළිබඳ අර්ථ සංකල්පය ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා, එම වස්තු-අර්ථවාචී වචනය එම භාෂාවෙන් ණයට නො ගෙන ඒ සඳහා ප්‍රකාශනය නම් සටහන ස්ව භාෂාවෙහි වූ වචන ඇසුරෙන් සකස් කර ගැනීම සංකීර්ණයකට යනුවෙන් අදහස් කෙරෙයි. වෙනත් භාෂාවක බලපෑම නිසා සංකීර්ණ භාෂාවෙහි නව්‍ය රූපී ඇති වීම මෙයින් සිදු වෙයි. මධ්‍යකාලීන සිංහලයෙහි 'පාසැල' යන අර්ථයෙන් යෙදුණු 'පල්ලිය' යන වචනය කතෝලික/ ක්‍රිස්තියානි හෝ ඉස්ලාම් දේවස්ථානය යන අර්ථයෙන් වර්තමාන සිංහලයෙහි යෙදීම මීට එක් නිදසුනකි. ඉංග්‍රීසි 'coil' යන්නට සිංහලයෙන් යෙදෙන 'දඟරය' යන වචනය ද මීට නිදසුනකි. සංකීර්ණය 'නිසා භාෂා පද්ධතිය වසයෙන් ගත් කල කෙළින් ම සිදු වනුයේ අර්ථ පරිණාමයකි. එක්කෝ මූලින් තිබූ වචනයක අර්ථ වෙනස් වෙයි; සිංහල 'පල්ලිය' යන වචනයෙහි අර්ථ පරිණාමය ඊට නිදසුනකි. නැතහොත් මූලින් තිබූ වචනයක අර්ථ ක්ෂේත්‍රය වඩා ව්‍යාප්ත වෙයි. පැරණි සිංහලයෙහි 'එක් මව් කුස උපන්' යන අර්ථය දැක්වීම සඳහා වූ (= භාතෘ අර්ථවත්) 'සහෝදර' යන වචනය කතෝලික/ ක්‍රිස්තියානි සමාජ බලපෑම නිසා 'කතෝලික / ක්‍රිස්තියානි -පුජක-නම' (Eng. religious-brother) යන අර්ථයෙන් ද යෙදීම වසයෙන් අර්ථ ව්‍යාප්තියට ලක් වීම මීට එක් නිදසුනකි (කරුණාතිලක (1983) 1989: 71, - 72). කතෝලික / ක්‍රිස්තියානි ලබ්ධික පුජකවරියන් හැඳින්වීම

සඳහා යෙදෙන මාතෘ අර්ථවත් “මව්තුමිය” හා හගිනි යන අරුත් ඇති “සොහොයුරිය” යන පද ද මේ අර්ථ ව්‍යාප්තියට නිදසුන් ලෙස දැක්විය හැකි ය.

පුර්තුගීසි භාෂාවේ බලපෑම නිසා සිංහල වාක් කෝෂය පෝෂණය වූ ආකාරය පිළිබඳ පැරණි ම සාධක හමු වන්නේ සොළොස් වන සියවස අවසානයේ පමණ රචනා වී ඇතැයි සැලකිය හැකි අලකේශ්වර යුද්ධය (සුරවීර 1965: vi – vii) අරමුණු පෙරදැරි කර ගෙන බව ප්‍රකට කරුණකි. ස්වකීය ආගම හා සතළොස් වන සියවස අග භාගයේ ලියා අවසන් කෙරුණු සේ සැලකෙන රාජාවලිය (සුරවීර 1976: 38) යන ග්‍රන්ථවලිනි. මේ ලේඛනවල හමු වන පුර්තුගීසි සෘණික-චචන-චන්තේ

- ඕරොප්පුව < orfao
- කප්පිත්තා < Capitaio
- කප්පිත්තා මෝර් < Capitaio Mor
- ජනරාල < general
- පරංගි < Ferenghi
- පාදිලියා < fadre
- පිදාල්ගුවා < fidalgo
- කස්තේඵව < castelo
- විසුරේ < Vice Rei

මන කිහිපය යි. මේ අතරින් “පරංගි” යන්න නාථ දේවාල ලිපියේ ද යෙදී තිබේ.

පුර්තුගීසි භාෂාවෙන් ආරීත කොට ගැනුණු ඇතැම් පදයක් එක් විට ම සිංහල භාෂාවේ සංස්ථිතික ස්තර කිහිපයක් කෙරෙහි වෙන් වෙන් වසයෙන් බල පා තිබෙන අවස්ථා ද හමු වෙයි. කතෝලික පූජක අර්ථයෙහි යෙදෙන “පාදිලියා” < fadre යන්න මුඛ්‍ය වසයෙන් පදකයෝග ස්තරය කෙරෙහි ද ආනුෂංගික ව ශබ්දයෝගය කෙරෙහි ද වූ බලපෑම පෙන්නුම් කරයි. fadre යන්න සිංහලයේ අර්ථවිචාර පද්ධතිය කෙරෙහි බල පා ඇත්තේ ජීව විද්‍යාත්මක පුරුෂ ජනක (=

පිතෘ) අර්ථවත් "පියතුමා" යන පදය ඊට පර්යාය සෘණ-
ක්ෂේපය වසයෙන් භාවිතයට පැමිණීමෙනි.

සිංහල වාක් කෝෂය හැරුණු විට සර්ගක පදිම විශේෂයක්
වන ප්‍රත්‍යය සම්බන්ධයෙන් ද පුර්තුගීසි බසෙහි බලපෑම
හැඳින් ගත හැකි ය. ඒ -ආනු ප්‍රත්‍යයවත් පද සම්බන්ධයෙනි.
ආසියානු ඉන්දියානු ආදී පද පිළිවෙළින් Asiano හා Indiano
යන පුර්තුගීසි වචන ඇසුරෙන් නිපන් ඒවා ය.

භාෂාමය සංස්පර්ශය හේතුවෙන් සිදු වන සෘණීකරණය
උපරිස්තරීය (superstratum), අධිස්තරීය (substratum) හා
උපස්තරීය (adstratum) යනුවෙන් ත්‍රිවිධ කොට දක්වනු
ලැබේ (O'Grady et.al.(1987), 1996: 341). ඉහතින්,
සාකච්ඡා කළ කරුණු අනුව පැහැදිලි වන්නේ සිංහලයට
එක් වූ පුර්තුගීසි වචන වූ කලී පුර්තුගීසි බස සිංහලය
කෙරෙහි පැවැත්වූ සංස්කෘතික හා දේශපාලන ආධිපත්‍යය
හේතුවෙන්, - එනම් උපරිස්තරීය සෘණීකරණය මඟින් -,
සිංහලයට එක් වූ වචන බව යි. සංස්කෘතික හා දේශපාලන
වසයෙන් පුර්තුගීසි බස තරම් බලවත් නුවූ සිංහලයෙන්
පුර්තුගීසි බසට එක් වූ වචන (උපස්තරීය සෘණීකරණය මඟින්)
සම්බන්ධයෙන් ද අපේ අවධානය යොමු කළ යුතු බව
පෙන්වා දිය හැකි ය.

පුර්තුගීසීන් ලංකාවට පැමිණියේ ප්‍රධාන වසයෙන් ම වාණිජ
අරමුණු පෙරදැරි කර ගෙන බව ප්‍රකට කරුණකි. ස්වකීය
ආගම පතුරුවා හැරීම මඟින් තමන්ට බැඳුණු ජනතාවක් ඇති
කර ගත හැකි වෙතැයි ඔවුන් අදහස් කළ බව පෙනේ.
දේශීය ප්‍රභූ පිරිස් මේ අන්දමින් ස්ව පක්ෂයට නම්මා ගැනීමට
පුර්තුගීසීහු යම් පමණකට සමත් වූහ. දේශීය ප්‍රභූන් ද සමාජීය
හා ආර්ථික වාසි අපේක්ෂාවෙන් පුර්තුගීසීන්ගේ ආගම වැලඳ
ගෙන ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිකාංග ණයට ගත් බවට සංඛ්‍යාත හමු
වේ. එහෙත් පාලක පක්ෂය කතෝලික ලබ්ධිය වැලඳ ගත්
පමණින් පොදු ජනයා එසේ සිය ආගම වෙනස් කිරීමට
පෙලඹුණු බවක් නො පෙනේ. මේ ක්‍රියා කලාපයෙහි
පැහැදිලි ප්‍රතිඵලය වූයේ පුර්තුගීසි භාෂාව හා සිංහලය අතර
ඇති වූ සම්මිශ්‍රණය බව පෙන්වා දිය හැකි ය. එම

සම්මිශ්‍රණයේ ස්වරූපය ප්‍රකට වන්නේ පුර්කුභිසි ආතීත පද ව්‍යවහාර කරන සිංහලයන් ඒවා වෙනත් භාෂාවකින් සිංහලයට පැමිණි බව නො දැන සිටීමෙනි. මෙසේ එක් වූ සෘණික වචන ආකාර තුනක් හැඳින් ගත හැකි ය.

පළමු ආකාරය මුල් පුර්කුභිසි වචනයේ උච්චාරණය යම් ප්‍රමාණයකට ඒ ආකාරයෙන් ම ආරක්ෂා වී ඇති වචන යි. ඒ වූ කලී ප්‍රකෘතියෙන් ම සිංහල රටාවට අනුරූප වන වචන යි. එසේ අනුරූප වන පරිදි හැඩ ගැසුණු වචන හා එසේ හැඩ නො ගැසුණු වචන යනු සෙසු වර්ග දෙක යි.

එහි පළමු ගණයට වැටෙන්නේ අජුද, අවාන, කජු, කසාද, කානු, කාමර, කේජු, කෝව, තාර, තිර, දාදු, දෝසි, පේර, රෝද, රෝස, සලාද, සාය, සාල ආදිය යි. දෙවන ගණයට වැටෙන්නේ අක්ත < acto)" අච්චාරු < achar)" අලුගෝසු < alugozo)" ආයා < aya)" කරදාසි < caradaz)" කප්පාදු < kapado)" කරාබු < cravo)" කලිසම් < calizao)" කුරුසි < cruz-, කුස්සි < cozinha)" කේන්ති < quente)" කොරසම් < corazao)" කෝප්ප < copa- , ගරාදි < garada)" තාච්චි < taco)" තීන්ත < tinta)" කෝම්බු < tombo)" දිදාල < didal)" නක්කල් < natal)" පාදිරි < padre)" පානා < pao)" පිකුදු < figado)" පිත්ත < fito)" පෙරගම් < pregao)" පෝරක < forka)" පෝරනු < forn)" පෝරම < forma)" බත්තල් < batal)" බලන්ස < balanco)" බීර < bira)" බුජම් < bujao)" බුරු < burro)" බුස < buxa)" රූලන් < rulao)" සපතේරු < sapateiro)" සබන් < sabao)" සෝපා < sofa) ආදිය යි.

තුන් වන ගණයට වැටෙන්නේ කාර්තු < quarto)" කල්දේරම් < .caldeirao)" ගාංචු < gancho)" ගාස්තු < gasto)" ගැරුප්පු < garfo)" තක්සේරු < taxar)" පිපිඤ්ඤා < pepino)" බයිනේත්තු < bayoneta)" රංචු < rancho)" රතිඤ්ඤා < ratinha)" ලැස්ති < lesto)" සෝරති < sorte) ආදිය යි.

(බලගල්ලේ, 1996: 68 – 69')

අලවංගුව, අවාන, අලුගෝසුවා, ඉස්පාසුව, කම්සය, කලිසම, කසාදය, කානුව, කුලීච්චම, කුස්සිය, කුඤ්ඤය, ජනේලය,

තාවිවිය, තෙම්පරාදු, තිරිඟු, තැබෑරුම, තුවාය, දියමන්තිය, පගාව, පදාසය, පාත්තයා, පින්සලය, පෑන, පින්තූරය, පිපිඤ්ඤා, පිකුදු, පිඹුර, පිප්පය, පෙතේරය, පෝරකය, පුනීලය, ප්‍රෝඩාව, බන්දේසිය, බස්තම, බාල්දිය, බුරුවා, බෙබේ/ බේබද්දා, බෝනික්කා, මෝසම, රෝදය, ලන්සය, ලෑස්ති, සපත්තුව, සිදාදිය, සිනුව, සුමානය, සොල්දාදුවා යන වචන එතෙක් සිංහලයෙහි ව්‍යවහාර කෙරුණු යෙදුම්වලට ආදේශක වසයෙන් ව්‍යවහාරයට එක් කොට ගැනුණු පුර්කුභිසි ඍණික වචන යි (Sannasgala 1976 : 48- 49.). එතෙක් ව්‍යවහාරයේ පැවති සිංහල වචන වෙනුවට සමරුත් පුර්කුභිසි වචන එක් කොට ගැනීම භාෂාව හා සමාජීය සම්බන්ධතාව හෙළි කරන සාධකයක් සේ ගත හැකි ය. ය. මේ අර්ථ ප්‍රකාශනය සඳහා එතෙක් ව්‍යවහාරයේ පැවති සිංහල වචනවලින් සමහරක් භාෂා ව්‍යවහාරයේ ඉහළ තත්ත්වයකට (Ferguson (1959),(1972), 1976: 234),(ධර්මදාස 1972: 80 - 88). සීමා වී ඇති බවත් තවත් සමහරක් පරිමිත ව්‍යවහාරයන්ට සීමා වී ඇති ආකාරය මෙන් ම අර්ථ විපර්යාසයකට බඳුන් වී ඇති අන්දමත් හැඳින් ගත හැකි වෙයි.

මේ අන්දමින් සිංහල ව්‍යවහාරයට එක් වූ පුර්කුභිසි වචන කෙතෙක් දුරට සිංහලීකරණය වී ඇත් ද යත් ඒවා සිංහල පිරුළු, උපමා, උපහැරණ හා දේශීය ග්‍රාම නාම ආදියට එක් වී තිබීමත් ඇතැම් පදයක නිරුක්තිය සම්බන්ධ ජනකතා ගොඩ නැඟී තිබීමත් ඇසුරෙන් වටහා ගත හැකි වනු ඇත.²

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ හා ලේඛන

අරංගල, රත්නසිරි. 2004. *නූතන සිංහල සාහිත්‍යයේ ප්‍රභවය*. මරදාන: එස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

² *නුඤ්ඤා* නන්නා වාගෙ, කරන්තෙට අහු වුණු නුඤ්ඤා ලෙල්ල වාගෙ, කර්ජක් ද?. වැනි උපමා හා පිරුළුත් නාරම්පනාව, නාරුබැද්ද, බතලේගල, බතලේගොඩ වැනි ස්ථාන නාමක් බතල උපහ සම්බන්ධ ජන කථාවන් මීට තිදසුන් කළ හැකි ය.

කරුණාතිලක, ඩබ්ලිව්. ඇස්. (1983) 1989. *ඓතිහාසික වාග්විද්‍යා ප්‍රවේශය*, කොළඹ: ගුණසේන සහ සමාගම.
ධර්මදාස, කේ. එන්. ඩී. 1972. *භාෂාව හා සමාජය*. කොළඹ: ලේක්හවුස් ඉන්වෙස්ට්මන්ට්.

බලගල්ලේ, විමල් ජී. 1992. *සිංහල භාෂාවේ සම්භවය හා පරිණාමය*. මරදාන: එස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

1996. *සිංහල භාෂාවේ ප්‍රභවය හා ප්‍රවර්ධනය*.

බත්තරමුල්ල: සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව.

සුරවීර, ඒ. වී. 1965. *අලකේශ්වර යුධය*. කොළඹ: රත්න පොත් ප්‍රකාශකයෝ.

1976. *රාජාවලිය*. කොළඹ: ලේක්හවුස් ඉන්වෙස්ට්මන්ට්.

1996. *සිංහල ඉතිහාස ලේඛන*. බත්තරමුල්ල: සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව.

Dalgado, S. R. 1913. (1936) 1988. *Portuguese Vocables in Asiatic Languages*. Baroda:

Don Peter, W. L. A. 1984. "Portuguese Names and Surímes in Sri Lanka". *Aquina*. Vol.1, No.1.

Ferguson , C. A. (1959) (1972), 1976: "Diglossia" in *Language and Social Context*, ed. P.P. Giglioli, (1972), reprint, 1976, England: Penguin.

Gunasekera, A. M. 1893. *A Comprehensive Grammar of Sinhalese Language*, Colombo: Government Press.

Hettiaratchi , D. E. 1965 . "Influence of Portuguese on the Sinhalese Language", *Journal of Royal Asiatic Society (Ceylon Branch)*. New Series, Vol. IX.

Hudson. R. A. (1980), 2001. *Sociolinguistics*, India: Cambridge University Press.

O'Grady. William. (1987).1996. *Contemporary Linguistics- An Introductio*. London: Longman.

Pattanaik, Kailash, 2001. "The Influence of Portuguese in Orissa: Special Reference to Languages and Literature", in *The Portuguese and the Socio-cultural Changes in India 1500 – 1800*, ed.

K.S. Mathew. Kerala: Fundacao, Oriente.

Perera , S.G.: 1922-a. "Portuguese Influence on Sinhalese Speech", *Ceylon Antiquary and Literary Register*, Vol. VIII.

1922-b: *Ceylon Antiquary and Literary Register*, Vol. VIII.

Sannasgala, P.B. 1976. *Sinhala Vocables of Dutch Origin*, Colombo,

Thomas, P.M. 2001. "Linguistic Indebtness of Hindi to Portuguese Languages and Portuguese Scholars", in *The Portuguese and the Socio - Cultural Changes in India 1500 – 1800*, ed. K.S.Mathew. Kerala: Fundacao. Oriente.